

Kommunal- og distriktsdepartementet,
Olje- og energidepartementet
Postboks 8112 Dep, 0032 Oslo
Postboks 8148 Dep, 0033 Oslo
Akersgt. 59, 0033 Oslo
Oversendt elektronisk

Vår dato 27.02.2023
Deres dato: 13.01.2023
Vår referanse ØSG/DF
Deres referanse 23/304

Svar på høring: Forslag fra Kommunal- og distriktsdepartementet og Olje- og energidepartementet til endringer i energiloven og plan- og bygningsloven knyttet til vindkraft på land.

Fornybar Norge viser til Kommunal- og distriktsdepartementets og Olje- og energidepartementets forslag til endringer i energiloven og plan- og bygningsloven (heretter; "pbl."), som gjelder prosesser for etablering av vindkraftanlegg.

Fornybar Norge representerer fornybarnæringen i Norge. Vi arbeider for at Norge hurtigst mulig blir et nullutslippssamfunn med vekst og verdiskaping basert på fornybar energi, elektrifisering og annen utslippsfri energibruk. Vi har medlemmer fra hele næringen, inkludert fornybar energiproduksjon på land og til havs, nettselskaper, finansinstitusjoner, entreprenører, strømsalg, leverandører og rådgivere. Våre medlemmer utgjør en verdikjede som enten driver, eier eller har bygget alle vindkraftverk i Norge.

1. Innledning og oppsummering: Fornybar Norge takker for anledningen til å komme med innspill i en sak som er av stor betydning for våre medlemsbedrifter, for kommunesektoren og for Norges evne til å skaffe til veie rikelig rimelig og ren fornybar energi til klimatiltak, industri og husholdninger i tråd med politiske målsetninger.

En avklaring av samvirket mellom plan- og bygningsloven og energiloven er viktig for å komme i gang igjen med konsesjonsbehandling av landvind på en god måte.

Vi vil berømme departementene for å ha funnet en balansert løsning som med noen justeringer kan bidra til både økt innflytelse for potensielle vertskommuner for vindkraftverk og gode og effektive prosesser for landvind. Det er likevel behov for flere klargjøringer som bør kunne gjøres gjennom Stortingsproposisjonen og etablering av praksis deretter.

Nye prosesskrav og eventuelle innsigelser etter plan- og bygningsloven vil i utgangspunktet kunne føre til økt tidsbruk. Det er derfor svært viktig å sikre en god samordning mellom prosesser etter pbl. og energiloven, og arbeide aktivt for å få ned saksbehandlingstiden.

Gitt dette forslaget bør det etter vårt syn ligge godt til rette for at Stortinget kan fatte vedtak om lovendring i løpet av vårsesjonen 2023.

Oppsummeringsvis er våre synspunkter at:

- Lovendringene utgjør en viktig avklaring som er nødvendig for å komme i gang med konsesjonsbehandling av landvind på en god måte. Landvind er helt avgjørende for Norges tilgang på ren, sikker og rimelig fornybar energi.
- Vi støtter innføring av et rekkefølgekrav der konsesjon til vindkraftverk etter energiloven ikke kan gis uten forutgående planvedtak i den aktuelle vertskommunen. Dette vil gi kommunen trygghet for at konsesjon ikke vil gis uten at kommunen ønsker det.
- En overordnet områderegulering som skissert i høringsnotatet kan være en egnet måte å foreta arealbruksavklaringen for vindkraft på. Hva som kan inngå i en slik regulering og forholdet til energilovprosessen bør tydeliggjøres i proposisjonen.
- I prinsippet mener vi kommuner også burde kunne foreta arealbruksavklaringen på andre måter, eksempelvis gjennom statlig plan der kommunen selv ber om det.
- Aktuelle tidsforløp og muligheten for parallelle prosesser mellom pbl. og energiloven bør omtales i proposisjonen. Parallelle prosesser bør være hovedregelen.
- Vi støtter at kommuner får en adgang til å kreve at vindkraftaktører utarbeider forslag til områderegulering, og mener det bør tydeliggjøres at kommunene kan kreve inndekning for direkte kostnader knyttet til dette.
- Vi støtter opp om behovet for samordning av pbl. -prosessen og energilovprosessen og mener Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) må få utvidet planansvar.
- Vi understreker betydningen av effektivisering av prosesser etter begge lovverk med tidsfrister for myndighetenes saksbehandling.
- Av hensyn til forutsigbarhet støtter vi ordningen med begrensninger i adgangen til å vesentlig endre eller oppheve områderegulering. Hva som kan utgjøre "vesentlige endringer" bør tydeliggjøres i proposisjonen.

2. Bakgrunn i Stortinget og energipolitisk kontekst: Forslaget er en oppfølging av Stortingets anmodningsvedtak 143 i forbindelse med behandling av vindkraftmeldingen (Meld. St. 28 (2019-2020)) om å «komme tilbake til Stortinget med et forslag om å innlemme planlegging og bygging av vindkraftanlegg i plan- og bygningsloven». Høringsnotatet gjør godt rede for føringene Stortinget la gjennom innstillingen.

Fornybar Norge vil understreke at lovendringen må ses i sammenheng med at Stortinget forutsatte at de brede samfunnsmessige vurderingene etter energiloven både skal videreføres og styrkes bl.a. gjennom lokal medvirkning, strammere tidsfrister, forutsigbarhet om endringer i utbyggingsløsning samt skjerpede miljøkrav. Disse reformene knyttet til energilovprosessen er nå er langt på vei gjennomført med støtte fra vindkraftnæringen. De vil i seg selv vil kunne bidra til å få den lokale forankringen opp og miljøavtrykket ned.

Kommunesektoren spiller en helt avgjørende rolle i omstillingen av Norge, og utbygging av fornybar energi som vindkraft vil påvirke arealbruken i vertskommunene. Vi forstår hensikten med lovendringen i første rekke er å øke den lokale medvirkningen, samt å sikre at konsesjon etter energiloven ikke kan gis uten at kommunen har tatt stilling til arealbruken etter plan- og bygningsloven. Det er etter vårt syn viktig at slik økt innflytelse kombineres med at kommunene gis fleksibilitet til å velge *hvordan* reguleringen skal skje basert på lokale forutsetninger og ønsker.

Lovendringene er av stor betydning for Norges tilgang på ren, sikker og rimelig fornybar energi. I så måte er ny landvind helt avgjørende. Energikommisjonen (NOU 2023: 3 *Mer av alt – raskere*) og sentrale analysemiljøer peker på faren for kraftunderskudd og betydningen av å komme i gang igjen med konsesjonsbehandling av landvind for klima, husholdninger og næringsliv.

Pausen i konsesjonsbehandling som ble innført i april 2019 var nødvendig gitt omfattende motstand mot vindkraft. Siden den gang er det gjennomført en rekke endringer for å forbedre konsesjonsprosessene, og vindkraftnæringen har jobbet aktivt med miljøforbedringer og beste praksis.

Ordningen der NVE kan ta vindkraftprosjekter til behandling dersom kommuner ber om det var i utgangspunktet en god og klok løsning i påvente av lovendringene som nå er på høring. Like fullt har det vært et tydelig ønske både fra kommunesektor og vindkraftnæring å få gjennomført lovendringene og få klarhet i dette for begge parter helt sentrale rammevilkåret.

Det er etter vårt syn svært viktig at Stortinget kan fatte vedtak i denne saken i løpet av vårsesjonen.

Stortinget har i så måte ved flere anledninger tatt opp fremdrift i oppfølgingen av anmodningsvedtaket, og understreket senest i forbindelse med behandling av energimeldingen (Vedtak 722 til Tilleggsmelding til Meld. St. 36 (2020-2021) *Energi til arbeid*) at det ønsket å behandle forslag fra regjeringen raskt med henblikk på ikrafttredelse 1. januar 2023.

3. Kommentarer til hovedelementene i forslaget: Vi går i det følgende gjennom det vi mener er de mest sentrale elementene i forslaget. Avslutningsvis ((4) nedenfor) peker vi på andre forhold som bør vurderes nærmere og/eller avklares.

3.1. Krav om områderegulering før konsesjon og fleksibilitet for kommunene:

3.1.1. Spesifikt om rekkefølgekrav – positivt for lokal forankring: Det foreslås at det ikke skal kunne gis konsesjon før kommunen har tatt stilling til arealbruken, og dette skal som hovedregel skje gjennom en såkalt områderegulering. Selv om det aldri har vært mulig å *bygge* et vindkraftverk i strid med gjeldende plan innføres altså et "rekkefølgekrav" på *vedtak* etter plan- og bygningsloven.

Fornybar Norge støtter et slikt rekkefølgekrav: For det første er et slikt rekkefølgekrav forutsatt av Stortingsinnstillingen. For det andre vil det gi kommuner en sikkerhet for at det ikke gis konsesjon uten forutgående planvedtak i kommunen. For det tredje vil det etterkomme ønsket om en tydeliggjøring av

muligheten til å kunne øke innflytelse på vindkraftprosjektets utforming gjennom plan- og bygningsloven – i tillegg til medvirkningen i energilovprosessene.

Ad kommunenes trygghet for at det ikke gis konsesjon før et planvedtak foreligger har det blitt stilt spørsmål bl.a. i pressen om ikke konsesjon likevel kan gis ved statlig plan. Statlig plan kommenteres nærmere nedenfor (3.3), men Fornybar Norges vurdering er at kommunene nå i praksis får nærmest et "*negativt veto*" i den forstand at det er vanskelig å se for seg at det vil gis konsesjon dersom kommunen ikke ønsker det.

Summen av politiske signaler fra vindkraftmeldingen tilsier entydig at kommunens ord vil tillegges avgjørende vekt også ved vurdering av konsesjonsspørsmålet, og kan med fordel gjentas i Stortingsproposisjonen. Dette er selvsagt ikke til hinder for at NVE kan *avslå* konsesjon med begrunnelse i miljøvirkninger eller andre hensyn.

3.1.2. Områderegulering og kommunal valgfrihet: Mye taler for en stor grad av kommunal valgfrihet når det gjelder *hvordan* kommunene skal ta stilling til arealbruken før konsesjon kan gis:

- Arealbruksavklaring kan foretas på flere måter og kommuner har forskjellige forutsetninger for – og ønsker om å gå inn i – reguleringsprosesser.
- Til dette kommer at den primære hensikten fra Stortinget må sies å ha vært økt kommunal *innflytelse*, og ikke å pålegge nye spesifikke kommunale *oppgaver*.
- Premisset for konsesjonsprosesser fremover vil være at konsesjon kun vil gis for kommuner som er positive, og det er vanskelig å se for seg at utredninger kommer i gang utenom i kommuner som i det minste ønsker å få fordeler og ulemper ved prosjektet belyst. Det vil da være uheldig å lage et system som vil kunne oppfattes som lite effektivt av de kommunene som selv måtte ønske å legge aktivt til rette for vindkraftbygging.

Totalt sett mener vi et system med områderegulering slik dette er beskrevet i høringsnotatet vil kunne gi kommuner tilstrekkelig fleksibilitet og samtidig være tilpasset måten vindkraftverk planlegges og bygges på.

Selv om næringen har fokus på å minimere planområdene for vindkraftverk, kan områdene bli relativt omfattende. De direkte inngrepene utgjør imidlertid kun en liten andel på 3-5 %.¹ Valg av turbin skjer sent i prosessen, og turbinvalg kan medføre forskjellige krav til detaljert turbinplassering, oppstillingsplasser mv. Dette skiller vindkraft fra andre prosjekter som eksempelvis vei og jernbane. Det er derfor avgjørende med en viss grad av fleksibilitet for arealbruken. En slik fleksibilitet er forenelig med god kommunal kontroll over den overordnede arealbruken, og at man for eksempel unntar enkelte områder.

I henhold til forslaget er det *tilstrekkelig* at områdereguleringen setter ytre arealbruksgrenser med arealformål vindkraft og adkomstveg. Kommunene *kan* sette krav om synlighet, høyde, inngrepsfri områder

¹ I henhold til Miljødirektoratets tall gjengitt på regjeringens nettsider:
<https://www.regjeringen.no/no/tema/energi/landingssider/vindkraft-pa-land/sporsmal-og-svar----vindkraft-pa-land/id2770374/?expand=factbox2770378>

og andre krav som er "relevante for spørsmålet om fremtidig utbygging er akseptabelt eller ikke". Reguleringen skal være overordnet. Høringsnotatet peker på bl.a. internveger, turbinpunkter, maksimal installert effekt som detaljer som ikke er overordnede og som skal behandles etter energiloven.

I henhold til høringsnotatet er hensikten at "*konsesjonsbehandlingen skal bestå med en helhetlig samfunnsøkonomisk avveining av alle fordeler og ulemper. Planprosessen bør derfor ikke gjøres mer omfattende enn det som er nødvendig ut fra kommunens behov.*" (vår kursivering)

Det kan oppstå spørsmål om praksis og innhold i områdereguleringen. Det er derfor ønskelig at Stortingsproposisjonen er tydelig om hensikten med områdereguleringen, hvilke føringer kommuner kan legge inn i reguleringen, samt hva som skal overlates til energilovprosessen med konsesjon og detaljplan.

Det bør også vurderes hvorvidt områderegulering er egnet for "nærvind" med færre turbiner på mindre områder som allerede er preget av inngrep.

3.1.3. Tidsforløp og parallellitet med energilovprosess: Fornybar Norge vil også knytte noen merknader til det tidsmessige forholdet mellom prosessene etter pbl. og energiloven. Et rekkefølgekrav for kommunenes vedtak om områderegulering og NVEs eventuelle konsesjonsvedtak er ikke til hinder for at prosessene kan løpe parallelt.

Tvert imot vil prosjektet med dets virkninger typisk belyses best dersom prosessene gjennomføres parallelt, og med stor grad av samordning. (Sml. 3.4) Dersom regulering og oppstart av konsesjon skulle skje sekvensielt ville det kunne ta vesentlig lengre tid og introdusere en større usikkerhet over en lengre periode for utbygger og samfunnet for øvrig.

Parallele prosesser bør etter vårt syn være hovedregelen. Det kan i mange tilfeller være naturlig at kommunestyret tar stilling til konsesjonsspørsmål og regulering i sammenheng.

Det er ønskelig at proposisjonen omtaler spørsmål om parallellitet og gjerne beskriver og visualiserer mulige tidsforløp.

3.1.4. Positivt med adgang til å kreve at vindkraftaktørene utarbeider områderegulering: I henhold til forslaget kan kommuner kreve at vindkraftaktørene utarbeider forslag til områderegulering.

Fornybar Norge støtter en slik adgang, som også er rimelig gitt at kommuner har forskjellige forutsetninger for, og ønsker knyttet til, områdereguleringen. Dette innebærer også at eventuell knapphet på ressurser til planarbeidet i kommunen ikke trenger virke forsinkende på prosessen.

Kommunen bør under alle omstendigheter kunne kreve direkte kostnader for utarbeidelse av områderegulering dekket av utvikler.

Høringsnotatet omtaler også prosess for private planinitiativ og muligheten for et oppstartsmøte med kommunen der NVE også kan delta. Fornybar Norge tror en slik prosess kan bidra positivt til lokal forankring.

I henhold til forslaget skal vindkraftaktørene også selv kunne fremme forslag til områderegulering og få dette behandlet. Også dette er etter Fornybar Norges syn rimelig gitt behovet for å få avklart muligheten for vindkraftprosjekter raskt.

3.2. Innstramming i dispensasjonsadgang: I henhold til forslaget skal det kun kunne dispenseres fra arealplan dersom "dersom de overordnede arealmessige forutsetningene er utredet i annet planvedtak, for eksempel i en kommune(del)plan, i samme omfang og fastsatt med samme detaljeringsnivå som kravene til en områderegulering".

Vi forstår dette som en relativt snever unntaksbestemmelse, og mener rent prinsipielt at det er behov for å nyansere diskusjonen om dispensasjonsbruk i tidligere vindkraftsaker.

For det første har dispensasjon i flere tilfeller vært ønsket fra kommunene som en hensiktsmessig og effektiv måte å avklare arealbruken. For det andre har den generelle kritikken av dispensasjonspraksis vært knyttet til at dispensasjon ikke utløser tilstrekkelige vurderinger av bl.a. miljøhensyn, vurderinger som ellers ville følge av en prosess etter plan- og bygningsloven. Dette er i mindre grad relevant for vindkraft der miljø både er, og har vært, en sentral del av vurderingene etter energiloven.

3.3. Innstramming i adgang til bruk av statlig plan: Særordningen for energisektoren der energilovkonsesjon uten videre kan gis virkning som statlig plan foreslås fjernet for vindkraft.

Fornybar Norge er ikke avvisende til en slik endring. Den må sees i sammenheng med de uakseptabelt høye konfliktnivåene rundt vindkraft som oppsto bl.a. i forbindelse med nasjonal ramme for vindkraft, diskusjoner rundt bruk av statlig plan i vindkraftutbygging, og ønsket om økt sikkerhet for at vindkraftutbygging ikke vil skje uten forutgående støtte i lokalsamfunnene.

Kombinert med rekkefølgekravet om områderegulering før konsesjonsvedtak (sml. (3.1.1)) gir dette kommuner i praksis nærmest et negativt veto. Eventuell statlig plan vil bare være aktuelt etter det ordinære regelverket for statlig plan, dvs. bare unntaksvis der viktige nasjonale eller regionale interesser må foreligge. Fornybar Norge mener det er riktig å ha en slik mulighet for ekstraordinære tilfeller.

Vi forventer imidlertid at viktige hensyn som forsyningssikkerhet normalt sett ikke vil avhenge kritisk av enkelte vindkraftkonsesjoner. Det er derfor mindre sannsynlig at det vil bli aktuelt med statlig plan for å realisere vindkraftverk dersom vertskommunen ikke ønsker å legge til rette for vindkraft gjennom områderegulering.

Fornybar Norge mener likevel det bør være adgang til å bruke statlig plan *der kommunen selv ber om det*. Dette er i tråd med prinsippet om at kommunene bør ha betydelig fleksibilitet til selv å velge hvordan arealbruksavklaringen skal skje.

Erfaringen har også vist at kommuner selv har tatt initiativ til statlig plan nettopp for å legge til rette for vindkraft. Dette bør bidra til å nyansere diskusjonene rundt bruken av statlig plan i vindkraftutbyggingen.

3.4. Samordning av prosesser og behov for fremdrift: Det legges opp til samordning av prosessene bl.a. ved at NVE i samråd med kommunen kan få utvidet ansvar for planprogram. Høringsnotatet peker også på behovet for å unngå dobbeltbehandling og duplisering av prosesser.

Fornybar Norge mener det er helt avgjørende å sikre samordning av prosesser for å unngå unødig tidsbruk i en tid der mangel på konsesjoner er blant de største flaskehalsene for oppnåelse av klima-, industri- og energimålsetninger.

Flere utvalg som Energikommisjonen peker på behovet for å få ned saksbehandlingstiden for fornybar produksjon. Markeder rundt oss arbeider aktivt for å få ned saksbehandlingstiden med bl.a. innføring av tidsfrister og strømlinjeforming av prosesser. Land som lykkes i å effektivisere konsesjonsprosesser kan derved få et nasjonalt konkurransefortrinn og tiltrekke seg investeringer i annet næringsliv som er avhengig av tilgang på rimelig, fornybar kraft.

I denne sammenhengen kan det ikke underslås at nye prosesskrav etter pbl. kan bidra til økt tidsbruk og koordineringsutfordringer.

Fornybar Norge mener derfor bestemmelsen om at NVE *kan* få utvidet planansvar bør bli en "skal"-bestemmelse. Vi minner i så måte om at NVE sammen med andre etater som Miljødirektoratet nylig har oppdatert kunnskapsgrunnlaget og utarbeidet forslag til oppdaterte krav til konsekvensutredninger. NVE har derfor gode forutsetninger for å spille en slik rolle.

Områderegulering og kommunale prosesser etter plan- og bygningsloven vil av naturlige grunner ofte kunne ha et fokus på positive og negative virkninger lokalt. Fordelene med økt kraftproduksjon bør like fullt tillegges vekt i spørsmålet *om* det skal områdereguleres, og *om hvordan* reguleringen skjer.

Konsistens i konsekvensutredninger og klare muligheter for medvirkning for miljø- og andre samfunnsinteresser gjennom høringsuttalelser mv. peker også i retning av strømlinjeforming av prosessene.

Samordning bør kombineres med tiltak for å sikre fremdrift i lokale og nasjonale myndigheters prosesser. Det bør etter vårt syn sikres effektivitet gjennom bruk av gjeldende og eventuelt nye frister etter plan- og bygningsloven samt innføring av frister etter energiloven.

Det bør vurderes om NVE kan følge og delta mer aktivt i planprosesser og arenaer som regionale planfora.

De foreslåtte lovendringene kan også utløse spørsmål om håndtering av innsigelser. Proposisjonen bør omtale hvordan innsigelsesinstituttet skal fungere i lys av behovet for effektive prosesser, muligheter for innsigelse i forbindelse med energilovkonsesjon samt formålet med lovendringen som først og fremst er knyttet til lokal medvirkning.

3.5. Begrensninger i adgangen til å oppheve/endre områderegulering for vindkraft: Det foreslås at områderegulering kun kan oppheves eller "vesentlig endres" innen byggefristen for energilovkonsesjonen. Unntaket er tilfeller der utvikler av prosjektet foreslår det eller dersom departementet samtykker.

Ordningen er begrunnet i behovet for forutsigbarhet for utbygger og støttes av Fornybar Norge. Vindkraft er kapitalintensivt. Dersom det åpnes for vesentlige endringer eller opphevelse av områderegulering vil det virke kostnadsdrivende og i verste fall hindre utvikling av samfunnsmessig ønskelige prosjekter.

Proposisjonen må tydeliggjøre hva som kan ligge i "vesentlige endringer". Høringsnotatet eksemplifiserer "vesentlige endringer" med endringer som kan medføre at prosjektet ikke kan bygges i henhold til omsøkt konsesjon. Dette er et godt utgangspunkt for klargjøring.

I tillegg til forutsigbarhet er det selvsagt avgjørende at kommunesektoren har tillit til det nye konsesjonssystemet som helhet, inklusive reformen av energilovprosessen. Det bør i så måte fremheves at byggefrister for utbyggere strammes inn, og at områderegulering kan og i mange tilfeller bør skje nær konsesjon i tid. Totalt sett mener Fornybar Norge derfor begrensningen ikke påvirker kommunale interesser urimelig.

Forholdet til forrangsbestemmelsen i pbl. § 1-5 annet ledd bør også avklares. Hovedregelen etter denne bestemmelsen er at nyere arealplan går foran eldre plan, dersom det foreligger motstrid mellom planene. Bestemmelsen medfører f.eks. at en nyere kommuneplan som avsetter et område til LNF-formål går foran en eldre reguleringsplan hvor samme område er regulert til vindkraftanlegg, men uten at vindkraftplanen/områdeplanen formelt kan regnes som opphevet/endret.

4. Behov for ytterligere avklaringer: Avslutningsvis vil vi peke på noen forhold som kan kreve ytterligere avklaring eller oppfølging:

- Det bør tydeliggjøres hvordan lovendringene eventuelt påvirker prosjekter i ulike faser av saksbehandling hos NVE, og eventuelle overgangsordninger bør beskrives. Tilsvarende bør det vurderes hvordan lovendringen påvirker den midlertidige ordningen der NVE kan konsesjonsbehandle prosjekter etter samtykke fra kommunen.
- Praktisk håndtering av prosjekter som konkurrerer om samme eller overlappende areal, samt saksbehandling når flere prosjekter planlegges i sammenheng bør vurderes nærmere.
- Dersom områderegulering påklages oppstår spørsmål om NVEs konsesjonsprosess kan fortsette. Fremdrift og behovet for konsesjoner for å møte samfunnets økende kraftbehov peker i retning av at konsesjonsprosessen kan fortsette parallelt med en eventuell klageprosess.
- For re-etablering av vindkraftverk (s.k. "repowering") vil ofte gjeldende infrastruktur kunne utnyttes og man vil ha betydelig med erfaring om virkninger for miljø- og samfunnsinteresser gjennom driftsperioden. Det bør vurderes hvorvidt dette reduserer behovet for ny regulering.
- I tillegg til områderegulering knyttet til konsesjonsprosesser oppstår spørsmål om kommuner bør oppfordres til å gå gjennom og oppdatere sine arealplaner for å finne arealer som eventuelt kan

Fornybar
Norge

egne seg for vindkraft. Fornybar Norge håper kommuner vil utforske muligheter knyttet til vindkraft og aktivt bruke planer for å påvirke hvor vindkraft eventuelt kan bygges ut.

- Forslaget synes å åpne for at kommunene kan få adgang til å ekspropriere grunn for å gjennomføre tiltaket i reguleringsplanen. Dette antas være utilsiktet, og vil antagelig ikke være ønsket fra de fleste aktuelle vertskommuner.

Avslutningsvis vil vi igjen understreke betydningen av lovendringene for å komme i gang med vindkraftutbygging, og takke for anledningen til å komme med våre innspill. Vi er tilgjengelige for diskusjon og avklaringer.

Vennlig hilsen
Fornybar Norge

Åslaug Haga
Administrerende direktør